

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

AA.nr.1023/21

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS - Departamenti për Çështje Administrative, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët: Mehmet Ndrecaj kryetar, Delushe Halimi dhe Ramiz Kuqi anëtarë, në konfliktin administrativ sipas padisë së paditësit S.B, nga Komuna e Suharekës, kundër të paditurës “Ministria e Punës dhe e Mirëqenies Sociale” - Departamenti i Administratës Pensionale në Prishtinë, për shkak të anulimit të vendimit, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës, kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Administrative, A.nr.115/2018, të datë 06.10.2021, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 31.01.2022, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET si e pa bazuar ankesa e të paditurës Ministria e Punës dhe e Mirëqenies Sociale - Departamenti i Pensioneve në Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë- Departamenti për Çështjet Administrative A.nr.115/18 i datës 06.10.2021, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar A.nr.115/18, të datës 06.10.2021, në pikën I të dispozitivit të aktgjykimit e ka aprovuar si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit S.B nga Suhareka. Në pikën II të dispozitivit është anuluar vendimi i të paditurës MPMS/DPA i datës 03.01.2018, dhe paditësit i është njohur e drejta në kompensimin e pagesave në mënyrë retroaktive në emër të pensionit për persona me aftësi të përhershme, nga data 05.11.2014 deri me datën 06.10.2021, si dhe i njihet e drejta për pension për persona me aftësi të kufizuar të përhershme deri më 06.10.2024. Në pikën III të dispozitivit detyrohet e paditura që paditësit t’ia kompensoj pagesat në mënyrë retroaktive në emër të pensionit për persona me aftësi të kufizuar të përhershme, nga data 05.11.2014 deri me datën 06.10.2021, në vlerë prej 75 (shtatëdhjetepesë) euro për çdo muaj, në shumën e përgjithshme prej 6,225.00 (gjashtë mijë e dyqind e njëzet e pesë) euro deri në pagesën definitive, në afatin prej (pesëmbëdhjetë) ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit me dhunë. Kurse

nga data 07.10.2021 deri me datën 06.10.2024, paditësi paguhet në baza mujore në emër të pensionit të personave me aftësisë së përhershme në të kufizuar shumën e cila aplikohet për këtë lloj pensioni. Në pikën IV të dispozitivit paditësi udhëzohet që pas kalimit të afateve të përcaktuara në pikën III të dispozitivit, t'i nënshtrohet procedurës së rivlerësimit mjekësor. Në pikën V të aktgjykimit është vendosur që ky aktgjykim e zëvendëson aktin e anuluar dhe ka karakter të detyrueshëm.

Kundër këtij aktgjykimi brenda afatit ligjor ankesë ka paraqitur e paditura për shkak të: shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës jokontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, duke propozuar që Gjykata e Apelit t'a aprovoj ankesën si të bazuar, dhe aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë D. Për Çështjet Administrative A.nr.115/18, të datës 06.10.2021, ta anuloj dhe çështjen ta kthen në rishqyrtim dhe rivendosje.

Përgjigje në ankesë nuk është parashtruar.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar dhe vlerësimit komplet shkresave të lëndës, në mbështetje të dispozitës së nenit 194, dhe 208 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), të zbatueshëm sipas nenit 63 të Ligjit për Konfliktet Administrative dhe nenit 49 të Ligjit për Konfliktet Administrative ka gjetur se: Ankesa e të paditurës është e pa-**bazuar**.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësi, në Gjykatën Themelore në Prishtinë- Departamenti për Çështjet Administrative, më datën 25.01.2018, ka paraqitur padi për anulimin e vendimit - aktit administrativ të paditurës “Ministria e Punës dhe e Mirëqenies Sociale” nr. 6005927 të datës 03.01.2018, me të cilin vendim i është refuzuar ankesa e paditësit për vazhdimin për njohjen e pensionit të personit me aftësi të kufizuar të përhershme.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë së paditësit, me aktgjykimin A.nr. 115/18 të datës 06.10.2021 e ka aprovuar padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit (si në dispozitiv të këtij aktgjykimit). Në arsyetim të aktgjykimit gjykata e shkallës së parë ndër tjerash ka konstatuar se: nga provat e administruara raportet mjekësore të paditësit, nga vendimi i të paditurës të datës 15.03.2013, me të cilën paditësit i është njohur kjo e drejtë në pension për personat me paaftësi të kufizuar, për periudhën njëvjeçare, duke theksuar se është person me aftësi të kufizuar të përhershme dhe pastaj i ndërprejë këtë të drejtë me rastin e rivlerësimit me datën 05.11.2014, sepse më nuk e ka këtë paaftësi. Ndërsa nga shkresat e lëndës vërtetohet se gjendja e tij shëndetësore nuk ka ndryshuar dhe nga ekspertiza e QKUK –së e nxjerrë në procedurë gjyqësore është konstatuar se personi në fjalë vuan nga lëndime morfologjike të trurit me dëmtime në të folur në shkallë të mesme 30 %, çrregullime të personalitetit dhe sjelljes së shkaktuar për shkak të sëmundjes dhe dëmtimit të trurit F-07, ICD-10, çrregullim depresiv rekurent F-33.3, çrregullimi është me karakter kronik, ku afektohen të gjitha -

funkcionet psikike dhe sociale të personit, ka manifestuar çrregullime në të menduar në formë të ideve të pashpresë, pavlerë, referencës dhe përndjekjes, po ashtu është konstatuar se kjo gjendje daton qysh para 10 viteve dhe ndërlidhet me dëmtimin fizik të trurit dhe simptomat e ankthit, frikës, po ashtu simptomat somatike që ndërlidhen me ankthin si dhe paqëndrueshmëria emocionale, reagimet e shpeshta me nervoz e të cilat shkojnë në favor të një çrregullimi mendor i cili është pasojë e dëmtimit fizik të trurit, andaj referuar konstatimit si nga ekspertët mjekësor dhe shkresave të lëndës se kjo sëmundje është prezentë qysh para 10 viteve, si dhe konstatim se çrregullimi mendor i cili është pasojë e dëmtimit të përhershëm të trurit dhe ndikon drejtpërdrejtë në zvogëlimin e aftësisë për punë, gjykata e shkallës së parë konstaton se kjo gjendje referuar dëmtimit të trurit është e përhershme dhe paditësi është person me aftësi të kufizuar të përhershme pa ndryshuar në të ardhmen dhe gjykata ia fali besimin kësaj prove dhe provave tjera raporteve mjekësore të administruara në shqyrtimin kryesor ku është ardhur në përfundim se paditësi është me paaftësi të përhershme- të kufizuar dhe të njëjtit i njihet e drejta e pensionit në pajtim me Ligjin Për Skemat Pensionale të Financuara nga shteti, përkatësisht- nenit 9 par. 1 dhe 5 ku përcaktohet se: “pensioni i paaftësisë së përhershme do t’ju ofroj mbështetje të financiare personave të përzgjedhur në përputhje me kriteret e përcaktuara me këtë ligj, sipas mjeteve të ndara për këtë qëllim, një person do të konsiderohet me pa aftësi të kufizuar të përhershme nëse ofron dëshmi se është me pa aftësi të përhershme para se të aplikoj për pension, duke siguruar të gjitha dëshmitë mjekësore dhe se komisioni vlerëson se ekziston pa aftësi e përhershme e punës së parashtruesit të kërkesës dhe kohëzgjatjen për periudhën një (1), tre (3) dhe pesë (5) vitesh, dhe pas kësaj periudhe personi i nënshtrohet procedurës së rivlerësimit mjekësor. Në këtë drejtim Gjykata për të vërtetuar gjendjen faktike, në procedurën gjyqësore kishte administruar një mori provash materiale si në arsyetim të këtij aktgjykimi.

Për mënyrën e vendosjes gjykata e shkallës së parë - Departamenti për Çështjet Administrative është bazuar të nenit 43.3, 46.2 lidhur me nenet 5, 6, 38 të LKA -së, dhe nenit 9 të Ligjit për Skemat Pensionale të Financuara nga Shteti.

Gjykata e Apelit e pranon vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm, për arsye se aktgjykimi i atakuar më ankesë nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 1 dhe 2 pika n), ku përcakton se: *“në qoftë se aktgjykimi ka të meta për shkak të të cilave nuk mund të ekzaminohet, e sidomos në qoftë se dispozitivi është i pakuptueshëm apo kontradiktor me vetvete ose me arsyet e aktgjykimit, apo nëse aktgjykimi nuk ka fare arsye apo në të janë treguar fare arsye për faktet vendimtare, ose ato arsye janë të paqarta, ose kontradiktore, ose nëse për faktet vendimtare ekzistojnë kundërthënie midis asaj që në arsyet e aktgjykimit thuhet për përmbajtjen e dokumentit ose procesverbalit për thëniet e dhëna në procedurë dhe të vetë atyre dokumenteve ose të procesverbalit”* e as nenit 194 të LPK -së, të zbatueshëm sipas nenit 63 të LKA -së, për të cilat Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare.

Pretendimet e ankuesit se gjykata e shkallës së parë ka bërë shkelje të dispozitave të procedurës, dhe se ka zbatuar në mënyrë jo të plotë dhe të drejtë gjendjen faktike nuk qëndrojnë sepse aktgjykimi i ankimuar nuk ka të meta për shkak të të cilave nuk mund të ekzaminohet e në lidhshmëri me këtë as dispozitivi i aktgjykimit nuk është kontradiktor në raport me arsyet e aktgjykimit. Gjukata e shkallës së parë ka dhënë arsye të mjaftueshme për faktet vendimtare të cilat kanë përcaktuar edhe vendosjen meritore të kërkesëpadisë, prandaj Gjukata e Apelit, nuk është lëshuar në arsyetim të mëtejme pasi që nuk ka mundur të supozoj se cilat janë pretendimet konkrete të ankuesit. Përkitazi me pretendimet e ankuesit për shkelje për shkak të konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike.

Gjukata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë e ka vërtetuar në mënyrë të plotë dhe të drejtë gjendjen faktike, duke i provuar kështu të gjitha faktet vendimtare të çështjes me çka ka krijuar një figurë të qartë të gjendjes faktike nga e cila pastaj në përputhje me normat e të drejtës materiale ka nxjerrë përfundimin për themelësinë e kërkesëpadisë. Nga shkresat e lëndës konstatohet disa fakte të çështjes kanë qenë jokontestuese, sa i përket asaj që paditësi ka qenë përfituese e pensionit të personit me paaftësi të kufizuar, por kontestuese ka qenë në mes palëve ndërprerja e pensionit ku paditësi pretendon që i është ndërprerë pa bazë juridike.

Në këtë kontekst gjykata e shkallës e parë me provat e administruara respektivisht nga ekspertiza e ekspertëve mjekësor është konstatuar se paditësi është me paaftësi të përhershme të kufizuar dhe ka sqaruar faktet vendimtare të çështjes në mënyrë të kujdesshme duke dhënë vlerësime adekuate për fuqinë provuese të secilës provë dhe rrjedhimisht të secilit fakt për mënyrën se si gjykata i ka kualifikuar në raport me normën materialo-juridike. E drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë nga gjykata e shkallës e parë, dhe në këtë pikë Gjukata e Apelit e pranon në tërësi si të drejtë dhe të ligjshëm përfundimin e gjykatës së shkallës së parë, pasi sipas nenit 20 të Ligjin Për Skemat Pensionale të Financuara nga shteti është përcaktuar që të gjitha pensionet që paguhen sipas këtij ligji, do të fillojnë të paguhen nga dita e parashtrimit të kërkesës, dhe se me vendimin e të paditurës i është refuzuar paditësit kërkesa për njohjen e pensionit të personave me paaftësi të kufizuar, dhe se me të drejtë e paditura është obliguar nga Gjukata e shkallës së parë që në mënyrë retroaktive të paguaj paditësit pensionin nga data e refuzimit të kërkesës apo të ndërprerjes së pagesës së pensionit. Me Ligjin Për Skemat Pensionale të Financuara nga shteti, përkatësisht nenit 9 par. 1 dhe 5 përcaktohet se “pensioni i paaftësisë së përhershme do t’ju ofroj mbështetje të financiare personave të përzgjedhur në përputhje me kriteret e përcaktuara me këtë ligj, sipas mjeteve të ndara për këtë qëllim, një person do të konsiderohet me pa aftësi të kufizuar të përhershme nëse ofron dëshmi se është me pa aftësi të përhershme para se të aplikoj për pension, duke siguruar të gjitha dëshmitë mjekësore dhe se komisioni vlerëson se ekziston pa aftësi e përhershme e punës së parashtruesit të kërkesës dhe kohëzgjatjen për periudhën një **(1), tre (3) dhe pesë (5) vitesh**, dhe pas kësaj periudhe personi i nënshtrohet procedurës së rivlerësimit mjekësor.

*Gjykata e Apelit konstaton së gjykata e shkallës së parë përfundimin e **tërë kësaj procedure** e ka arsyetuar në masë të mjaftueshme sa i përket rrethanave që kanë ndikuar në aprovimin e padisë. Përfundimisht, Gjykata e Apelit i ka vlerësuar të gjitha pretendimet ankimore të parashtruara në ankesë, por nuk ka gjetur se ekziston ndonjë shkelje e cila do të ndikonte që vendimi të kualifikohet si i tillë për çka çështja pastaj do të duhej të kthehej në rishqyrtim apo të vendoset ndryshe.*

Nga të cekurat më lartë, e në mbështetje të dispozitave nga neni 195 par. 1 pika (d) e LPK-së, të zbatueshëm sipas nenit 63 të LKA -së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
AA.nr.1023/21, datë 31.01.2022

Kryetari i kolegjit- Gjyqtari,
Mehmet Ndrecaj